

Igen, Uram, Te tudod, mit szenvedtem ezért a napért! De íme minden elmúlt. Célba értem. S megrendülten állottam a Fogadalmi Templom oltársátrának márvány-ívei alatt, szemben a Szentség-ház aranyának ragyogásával, a kórus Tu es sacerdosának ujjongó hangorkánjában.

*

Az apostoli életről beszélt a püspök. Szépségeiről és keresztjeiről. Az apostolfejedelmek ünnepén. Lelkesen ajánlom meg szolgálataimat az Úrnak s fogadok el mindent az ő szent kezéből.

*

És vágatott a vonat velem végig a végtelen alföldi rónaságon. Csak itt-ott szökött az égre egy-egy fehér templomtorony a csillogó keresztel. És magam sem tudom, miért: újra és újra könny szökött szemembe. Zokogva köszöntöttem a puszták isteni Lakóját és mérhetetlen szeretettel, gyöngédséggel és hálával köszöntem újra és újra Neki, hogy papja lehettem: midörökké! Keresztáldozatának titokzatos megújítója, eucharisztikus fogságának megosztója, isteni magányának társa...

*

Újmise!

Megrázó volt.

Nem értem, miért kell sírni az örömtől. Sírás fojtogatta újra a torkomat. Alig bírtam magammal. Úgy szégyeltem magamat...

*

De még így sem végeztem a zsolozsmát! Mintha a zsoltárok minden szavát nekem írta volna a zsoltáros. Mind talált. Szíven talált. Soha még ilyen vigaszos, ilyen csodás, ilyen elragadtatott breviáriumozást!

*

Először gyöntattam.

Krisztus megbocsátó mérhetetlen szeretete szállt szívembe. Vigaszos, puha, gyöngéd szók tolultak ajkamra. Lélek-sebeket kötözgettek, csókolgattak, gyógyítgattak. S az abszolúció isteni ígéire lehullottak róluk a bűn kötelékei s a lélek újra szabadon és tisztán és boldogan szökhett Atyja karjaiba...

*

Meglátogattam a temetőben drága édesanyám sírját. Rákötöztem violacsokromat egyszerű fejfájára. S imába merültem. Vele beszélgettem. Ó, ha ezt a napot megérhette volna! Hogy örülne most. Hisz minden vágya az volt, hogy pap legyen az ő fia... „Imádkozz, Anyám, hogy jó pap legyek. Én is imádkozom Érted mindennap minden szentmisémben...”

Ének a Boldogságos Szűz Máriáról

*Üdvözlégy Mária teljes malaszttal.
Az Úr van Véled szép Szűz, s magasztal.*

*Aldott vagy s boldog az asszonyok között,
ki Békét szültél földnek, s angyal-körök
dicsőségét az Égnek.*

*És szűz méhednek gyümölcse is áldott,
Ki minket testvér-örökösül váltott
kegyelmén vérenek.*

*Érette vagy áldott,
földön ragyog lángod,
súlytalan szűz tested
szülte Fiad; ragyog
csillagból új Napod,
Kit égi Fény nemzett.*

*Kicsinynek és nagynak,
oroszlán, s báránynak,
Üdvözítő Krisztus
otthona vagy, s szín-dús
szűz pecséted őrzöd.*

*Virágnak, harmatnak,
kenyérnek, pásztornak,
szűzek királynője,
rózsa anyatője
vagy, s anya: öröm tölt.*

*Igazság Királyának otthona,
irgalmasságnak anyja; mostoha
nyomor-hinár ne húzzon le soha,
Istenhez vigyen kegyelmed bora.*

*Égi udvarok dicsérnek Téged,
anyja s leánya királyi fénynek.
Intésedre eltűnik a véték,
s igazakra hull tüze az Égnek.*

*Tenger felett csillag,
Igének földi lak,
Napnak kelő fénye,
Éden kapu-rése,
tündöklő hajnal-tűz,
imádd Fiad, szent Szűz.*

*Oldozza rút vétkeinket,
fény-országba vigyen minket,
hol tündöklő láng lobog,
örökké lakhassunk ott. Latinból: Lengyel Rezső.*